

BHAGAVADGÎTÂ

MAHÂBHÂRATA TEOS
TIK Linnart Mäll

I. ARDZUNA MEELEMASENDUSE JOOGA

DHRITARÂSHTRA ÛTLES:

1. Sandzaja, mida tegid Seadmuse väljale, Kuru väljale võitlusvalmilt kokku tulnud minu pojad ja Pândavad?

SANDZAJA ÛTLES:

2. Näinud Pândavate rivistatud väge, läks Durjodhana Õpetaja Drona juurde ja lausus, oo raadza:

3. "Heida pilk Pândavate hiigelväele, mille on üles rivistanud Drupada poeg Dhristadjumna, sinu tark õpilane!

4. Seal seisavad kangelased, suured vibukütid, lahingus võrdsed Bhîma ja Ardzunaga: Jujudhâna, Virâta ja suur sõjavankrivõitleja Drupada,

5. Dhristaketu, Tshekitâna ja Kâshî mehine raadza ning Purudzit, Kunitibhodza ja inimsõnn Shaibja

6. ning vapper Judhâmanju ja mehine Uttamaudzas ning Subhadrà poeg Abhimanju ja Draupadî pojad - kõik suured härjavankrivõitlejad.

7. Nüüd, oo parim kakskordasündinutest, võta teada väljapaistvamad meie omadest, minu sõjaväe juhtidest! Ma nimetan need, et sa teaksid:

8. sina ise ning Bhîshma, Karna ja võidukas Kripa ning Ashvatthâman, Vikarna ja Somadatta poeg Bhûrishravas

9. ning teised endistes võitlustes kogenud suured kangelased, valmis minu eest elu jätma, käes mitut laadi relvad.

10. Meil, keda turvab Bhîshma, ei ole piisavalt jõudu, nendel aga, keda turvab Bhîma, on piisavalt jõudu.

11. Sellepärast püsige kindlalt oma kohtadel ja kaitske igast küljest Bhîshmat!"

12. Teda ergutada soovides puhus vägev Kauravate taat Bhîshma merikarbist lõvimõirge.

13. Siis kõrgatasid ühekorraga merikarbid, suured ja väikesed trummid, litaurid ja pasunad - see hääl oli kõrvulukustav.

14. Siis puhusid valgete hobuste veetud hiigelsõjavankris seisvad Mâdhava Krishna ja Pândava Ardzuna taevalikke merikarpe.

15. Krishna puhus Viieharulist ja Ardzuna Jumalaandi. Kohutav Hundivats Bhîma puhus hiigelmerikarpi Suhkruroog.

16. Lõputult võidukat puhus Kuntî poeg raadza Judhishtira. Nakula ja Sahadeva puhusid Kaunikõlalist ja Kalliskiviõit

17. ning Kâshî raadza, parim vibukütt, ja Shkhandin, suur sõjavankrivõitleja, ning Dhristadjumna ja Virâta ning Sâtjaka võitmatu poeg Jujudhâna

18. ning Dupada ja Drupada kõik pojad, oo valitseja, ja vägeva käega Subhadrà poeg - kõik nad puhusid ühekorraga merikarpe.

19. See hääl rebestas Dhritarâshtra poegade südamed. Taeva ja maa rõkatades kaikus see mõire.

20. Nähes Dhritarâshtra ülesrivistatud poegasid, tõstis Ahvilipukandja Pândava puhkevas relvatärinas vibu

21. ja lausus siis, oo maavalitseja, Krishnale järgmised sõnad.

Oh, Vankumatu, juhi minu vanker mõlema maleva vahele,

22. et saaksin näha neid rivis seisvaid võitlushimulisi, kellega mul tuleb selles kohe puhkevas lahingus kokku minna!

23. Ma heidan pilgu nendele, kes tulid siia, soovides heitluses head Dhritarâshtra nürimeelsele pojale.

SANDZAJA ÛTLES:

24. Kui Kâharpäine oli nõnda lausunud, oo Bhârata, siis peatas Meelevõimete Isand vägeva sõjavankri mõlema maleva vahel

25. Bhîshma, Drona ja kõikide vürstide ees ning ütles: "Pârtha, vaata noid kokkutulnud Kauravaid!"

26. Ning Pârtha nägi seisvas isasid ja vanaisasid, õpetajaid ja onusid, vendi ja poegi, pojapoegi ja kaaslasi,

27. äiasid ja sõpru mõlemas malevas. Vaadates neid rivis seisvaid sugulasi Kaunteja siis,

28. vallatud ülimest haledusest, kõneles kurvalt nõnda:

ARDZUNA ÛTLES:

Oi Krishna, nähes võitlema tulnud omakseid

29. mu ihuliikmed nõrkevad ja suu kuivab, mu keha vangub ja juuksed tõusevad püsti,

30. gaandipuust vibu kukub käest ja nahk hõõgub palavikus. Ma ei suuda püsti seista ja mu meel on segaduses.

31. Oi Pikajuukseline, ma märkan halba ennustavaid märke ega näe selles head, kui tapan lahingus lähedasi.

32. Ma ei ihka võitu, Krishna, ei kuningriiki ega naudinguid. Mis kasu, Govinda, on meil kuningriigist,

naudingutest ja elustki,

33. kui need, kelle pärast me ihkame kuningriiki, naudinguid ja rõõmusid, on tulnud siia võitlusesse jätma nii elu kui ka vara:

34. õpetajad ja isad, pojad ja vanaisad, onud ja äiad, pojapojad, nõbud ja teised sugulased.

35. Oi Deemonitapja, ma ei taha neid tappa isegi siis, kui nad minu tapaksid, isegi siis, kui mulle pakutaks võimu kolmikilma üle, mis siis veel rääkida võimust maa peal.

36. Oi Inimeste Vaimustaja, kui ma olen tapnud Dhritarâshtra pojad, kas saan siis rõõmustada? Me teeme vaid pattu, kui tapame neid, kes meid relvaga ähvardavad.

37. Sellepärast ei tohiks me tappa Dhritarâshtra poegi, oma sugulasi. Kui tapame omaksed, kas saame siis õnnelikud olla, Mâdhava?

38. Kui ka need ahnusest pimestatud ei näe suguvõsa hävitamises halba ja sõbra reetmises kuritegu,

39. kuidas siis meie, kes me näeme suguvõsa hävitamises halba, ei saa aru, et sellest patust on vaja hoiduda, oh Inimeste Vaimustaja?

40. Kui hävib suguvõsa, siis lähevad kaduma suguvõsa iidsed seadmused; kui lähevad kaduma seadmused, siis langeb kogu suguvõsa seadmusetusse.

41. Kui võimutseb seadmusetus, Krishna, siis käivad suguvõsa naised alla; kui suguvõsa naised käivad alla, Vârshneja, siis segunevad seisused.

42. Segunemine viib põrgusse nii suguvõsa hävitajad, kui ka suguvõsa enese; sinnasamasse langevad ka esivanemad, sest keegi ei ohverda nendele enam toitu ja vett.

43. Need pahelised seisuseid segi paiskavad suguvõsa hävitajad laostavad kastiseadmused ja iidset suguvõsaseadmused.

44. Kui suguvõsaseadmus on laostunud, siis satuvad inimesed kauaks ajaks põrgusse, nõnda kuulukse, oh Inimeste Vaimustaja.

45. Oh häda, kavatseme suurt patutegu, kui kuningriigi ja õnne ihast oleme valmis tapma omakseid.

46. Parem, kui relvis Dhritarâshtra pojad tapavad lahingus minu, relvitu ja vastuhakust loobunu.

SANDZAJA ÜTLES:

47. Nõnda sõjaväljal lausunud, vajus murest murtud Ardzuna sügavalt vankriistmele, heites käest vibu ja nooled.

See on Önnestavas Bhagavadgîtâs, Upanishadis,
Brahmateaduses,
Joogaõpikus, Shri Krishna ja Ardzuna vestluses
esimene peatükk,
ARDZUNA MEELEMASENDUSE JOOGA